

# Conjur i catarsi al Sant Jordi.

Catalunya | 26-11-2010 | 23:44



CiU va fer un últim conjur multitudinari al Palau Sant Jordi perquè el govern que toca amb els dits no se li escapi de les mans. El d'ahir va ser un míting d'arena a la mobilització, amb 20.000 simpatitzants d'arreu de Catalunya farcint les grades. Però no només això. També va tenir molt de catarsi interna després de set llargs anys a l'oposició.

La federació va exhibir el relleu en el lideratge: de Jordi Pujol a Artur Mas. La reconciliació interna, amb Josep Antoni Duran i Lleida admetent que li hagués agradat ser president del país però que s'alegrarà més que ningú si Mas governa. I la recompensa final: el mateix Mas, Duran i Xavier Trias es van desfer en elogis per la campanya que ha ideat l'estrateg de CiU, David Madí, en el tercer intent per catapultar el seu candidat a la presidència de la Generalitat. Eufòria i emoció.

¿Mai com ara he sentit el pes de la responsabilitat pròpia?, va admetre Mas. ¿Ho dic ara, a 48 hores de l'escrutini?. El presidenciable nacionalista va fer una darrera arena a l'electorat marcant d'accent patriòtic el seu discurs. Es va esforçar per llançar un missatge d'il·lusió per al futur, recordant que Catalunya sempre ha sortit de les adversitats gràcies a ¿la convicció profunda de caure en nosaltres mateixos com a poble i com a nació?. Aquesta és, va dir, ¿la força íntima? que ha fet avançar el país.

El candidat de la federació va fer una altra crida al ¿vot útil pel canvi?. I va tornar a prometre als electors d'altres partits que li facin confiança que administrarà amb ¿generositat? la ¿gran majoria? que obtingui a les urnes. Al ¿servei?, va insistir, ¿no de CiU, sinó de tot el poble?.

Si la federació aconsegueix governar, Mas va assenyalar que serà mèrit de tot l'¿exèrcit? que l'ha acompanyat en aquesta llarga odissea. Ara ell, com Ulisses, està a les portes de l'anhelada Ítaca. El presidenciable de CiU va recórrer a la metàfora homèrica en el transcurs d'un acte en què es va emocionar agraint el suport de la seva dona, Helena Rakosnik, i en què la federació va acabar d'expiar tots els ciclops amb què s'ha trobat al llarg del viatge.

Duran va aparcar públicament la vella rancúnia que va tenyir la successió de Pujol. ¿Jo que volia ser president de Catalunya ¿li va dir a Mas en una declaració històrica?, si el poble confia en tu seràs molt feliç, però sàpigues que qui també quedarà molt satisfet seré jo mateix, el país quedarà en les millors mans?. La resposta del candidat de CiU no es va fer esperar: ¿Certament vam ser

competidors, rivals, fins i tot adversaris, mai enemics, treballarem plegats de cara al futur?.

Hi va haver més reverències. Pujol també va passar l'últim testimoni a qui va escollir com a fill polític. La seva intervenció, excepcionalment llegida, cedia a consciència tot el protagonisme al candidat de CiU. ?El lideratge de Mas s'ha forjat en l'adversitat i les decepcions, que és com es forgen els líders?, el va lloar. Discret, va renegar dels aplaudiments i ovacions, i va anunciar que venia a donar una ?bona notícia?: ?Tenim país?. Era el primer acte de campanya en què l'expresident de la Generalitat compartia palestra amb Mas. El líder de CiU li va agrair el ?mestratge?. I va insistir, com ja havia fet en una entrevista a aquest diari, que si és president li agradaria que el valoressin ?la meitat de bé que a Pujol?. ?És un gran llegat a casa nostra?.

Madí ?que en paraules de Mas s'havia convertit en l'?ase dels cops? després de dos intents fallits per aconseguir la Generalitat? va rebre l'escalf dels seus. ?Ets motiu d'orgull per a molta gent?, va sentenciar el presidenciable de CiU. També Duran i Trias li van agrair la feina feta i l'encert d'haver vertebrat una campanya en positiu de la qual la federació pot treure un gran rèdit electoral.

El darrer bon desig de Mas va ser precisament per a Trias. Un cop passat l'embat de diumenge, la federació redirigirà bona part de les seves energies a la conquesta de Barcelona. ?Que puguem dir que té un alcalde catalanista?. Ja creuen els dits.

Fuente: Avui

Autor: Avui